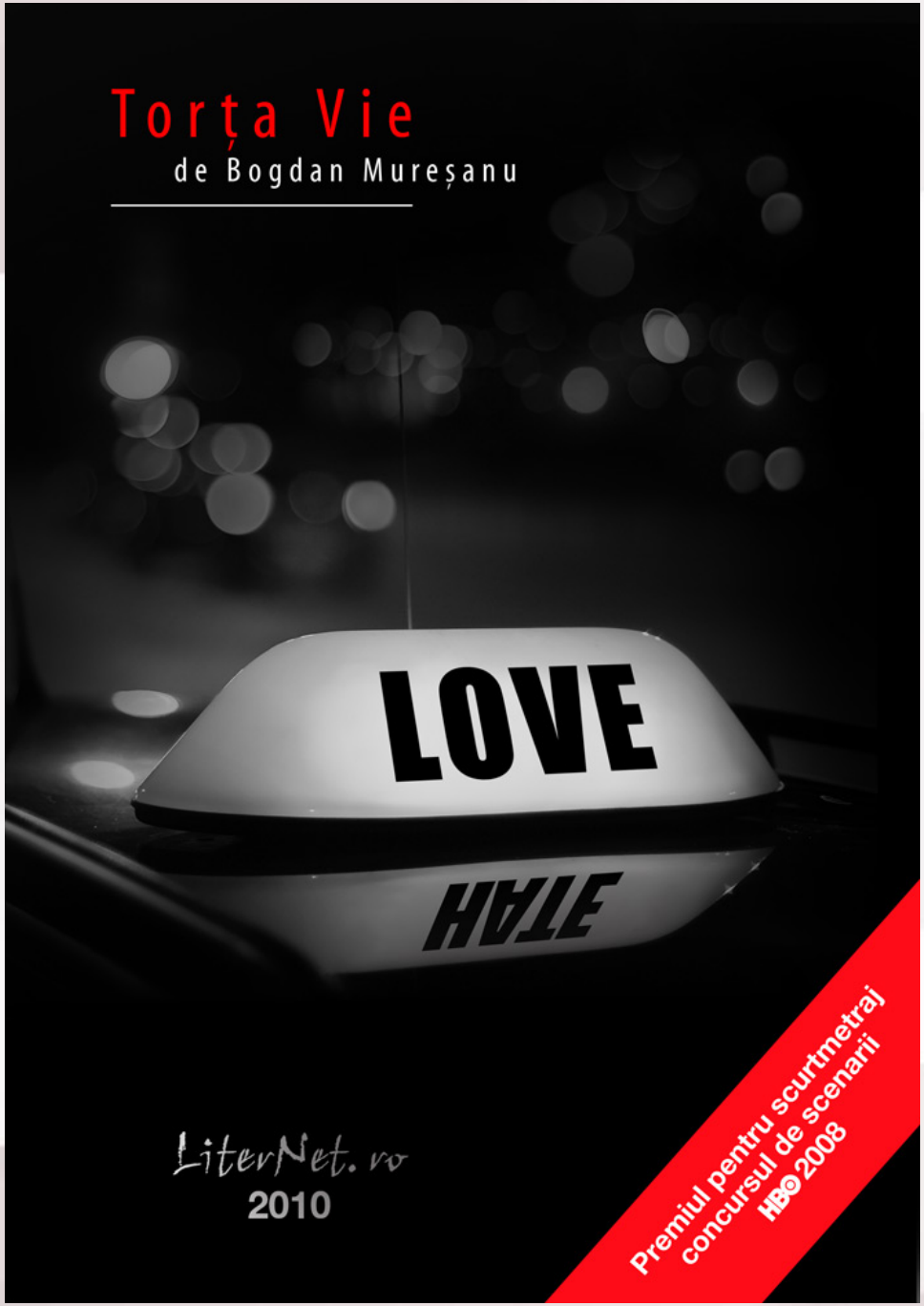

EDITURA LITERNET, 2010

Redactor: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro
Editor format *.pdf* Acrobat Reader: Geta Rossier

Corectură: Simona Marinescu, Geta Rossier

Text: © 2010 Bogdan Mureșanu. Toate drepturile rezervate autorului.
Design coperta: © 2010 Addict Advertising (după o fotografie achiziționată de Addict Advertising de pe http://www.shutterstock.com/)

© 2010 Editura LiterNet pentru versiunea *.pdf* Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-034-5

Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@liternet.ro

Torța vie

de Bogdan Mureşanu

EDITURA LITERNET, 2010

EXT. CLUB - NOAPTE

Doi bodyguarzi veghează liniştiți uşa mare, opacă a unui club de noapte, din spatele căreia răzbate înfundat şi hotărât un ritm de muzică rave. O rafală de muzică răzbate în afară, odată cu deschiderea uşii. Dinăuntrul barului, ies ELENA, 24, silfidă nervoasă cu o țigară în mână, şi ALEX, 25, un ochelarist dezorientat, încercând s-o ajungă, întotdeauna împiedicat, întotdeauna în urmă. Bodyguarzii o salută reverențios pe Elena şi îl ignoră pe Alex. Uşa se închide în urma lor, sunetul redevine înfundat.

ALEX

Pisi mic, nu pe-acolo!

Elena nu răspunde, ci dimpotrivă măreşte pasul. Alex aleargă să o prindă din urmă.

ALEX

Stai un pic...

(o ajunge din urmă)

Spune tu, ce voiai să fac?

Elena măreşte pasul, îl ignoră. Cotrobăie din mers, furioasă, prin geantă. Scoate un pachet de țigări şi încearcă să-şi aprindă una din mers.

ALEX

Nu, pe bune, zi-mi ce voiai să fac.

Nu reuşeşte. Se opreşte un moment pentru a-şi aprinde țigara. Alex reduce din distanță, iar bricheta nu se aprinde. Excedată, Elena i-o aruncă în cap.

ELENA

Scuteşte-mă!

Alex se fereşte feciorelnic. Elena îl priveşte cu dispreț, o ia hotărâtă în susul străzii. Pe partea cealaltă, rulează un taxi cu viteză redusă. Elena îi face semn cu mâna, dar taxiul nu opreşte. Cu cotul ieşit în afara geamului, şoferul vorbeşte la telefon. Revenindu-şi din defensivă, Alex sprintează după ea.

ALEX

E aiurea să ne certăm pe faza asta...

Elena scoate telefonul din mers, încearcă să formeze un număr. Bateria e descărcată. Furioasă, se postează în fața maşinii, făcând semne ferme. Şoferul o observă şi opreşte taxiul. Cu o mişcare ce pare continuă, Elena deschide portiera din spate şi se urcă în maşină.

INT. TAXI - NOAPTE

FLORIN, şoferul taxiului, un uriaş tatuat de 28 de ani, vorbeşte în continuare la telefon.

ELENA

Drumul Taberei, Parcul Moghioroş.

Florin îi face semn că a înțeles şi porneşte aparatul de taxat. Continuă să vorbească la telefon cu o voce scăzută, cavernoasă.

TAXIMETRISTUL

(la telefon)

Unde eşti? Atâta vreau să ştiu.

Alergând după maşină, Alex reuşeşte să intre în spate, în ultimul moment.

ALEX

Bună seara.

Nu îi răspunde nimeni. Taxiul semnalizează şi porneşte, rulând la fel de uşor ca la venire. Florin se asigură din reflex, vorbind în continuare la telefon.

ELENA

Dă-te jos.

ALEX

Nu fi ridicolă.

ELENA

Nu fi nesimțit.

ALEX

Lasă-mă să-ți explic...

ELENA

Off! *Fuck Off!* Ce n-ai înțeles din propoziția asta?

TAXIMETRISTUL

(la telefon, voce scăzută)

Te-am întrebat unde eşti.

(pauză)

... eşti la zdreanța aia, sunt sigur.

O pauză în care nimeni nu mai spune nimic.

ALEX

Unde mergem?

ELENA

Nu ştiu unde mergi tu, eu mă duc acasă. Nu vă supărați, se poate mai repede?

Florin dă din cap că da, maşina prinde viteză.

TAXIMETRISTUL

(ceva mai nervos)

Da' eşti la zdreanța aia, nu?

ALEX

Hai mă, pisoiaş, de ce te superi?

ELENA

Nu eşti *funny* deloc.

ALEX

Păi, şi cum ai vrea să-ți zic?

ELENA

„Iartă-mă, am fost un idiot."

TAXIMETRISTUL

(gesticulează)

Io nu înțeleg cum poți tu să bei şi să mănânci după una ca aia! Ție nu ți-e silă aşa, un pic?

ALEX

Tu n-ai văzut câți erau? Şi toți cu mutre de infractori...

ELENA

Eşti un laş.

ALEX

… rațional, nu laş sau ai fi vrut să mă vezi plin de sânge?

TAXIMETRISTUL

Nu poți să vorbeşti? Eşti cu cineva sau n-am înțeles.

O altă scurtă pauză, în care auzim doar muzica de la radio. Pe bancheta din spate, cei doi privesc pe geamurile laterale. Neobservat de nimeni, taxiul rulează într-o direcție nedefinită.

ELENA

M-am simțit fix o curvă...

ALEX

Nu înteleg de ce trebuie să ieşim mereu în Regie? E plin de cocalari...

ELENA

A, bine, ieşim numai la Operă şi bem în față la Ateneu, ok? Până se face întuneric. Că, după aia, e periculos.

Alex revine cu privirea la peisajul de pe geam. Străzile sunt pustii. Pe un maidan, câțiva dulăi în călduri aleargă după maşină.

ALEX

Nu, pe bune, de ce trebuie s-o furăm mereu pe unde ieşim? Vinerea trecută, l-ai înjurat pe barman în Control...

ELENA

S-a luat de tatuaju' meu. Cam ce ai fi vrut să fac?

ALEX

Să-l ignori, de exemplu?

EDITURA LITERNET, 2010

Pe scaunul din față, Florin dă din cap aprobator, vorbind la telefon.

TAXIMETRISTUL

Deci eşti singură.

(pauză)

Luminița, da' eşti la ea, nu? Atâta vreau să ştiu şi, după aia, te las în pace.

Maşina opreşte la un semafor.

ALEX

(mormăind)

Iar dacă e să mă bat pentru tine, măcar să fie din aceeaşi categorie...

ELENA

Tu? Să te bați pentru mine? HA!

ALEX

(convingându-se singur)

Da. Eu, da.

Taxiul prinde viteză brusc, lăsându-i pe cei doi pasageri pe spate.

ELENA

Zi-i te rog să meargă mai încet.

Alex verifică eticheta taximetristului.

ALEX

Domnu' Niță, dacă nu vă supărați...

Şoferul îl ignoră total.

ELENA
(către şofer)

Se poate mai încet? Mi-e rău de viteză...

Taximetristul dă uşor din cap.

TAXIMETRISTUL

Da… Normal că-i cineva cu mine. Nu. O cursă.

Pe bancheta din spate, cei doi continuă să vorbească, neatenți la şofer.

ALEX

Parcă te grăbeai…

ELENA

(demonstrativ afectată, către şofer)

Mulțumesc.

(acră, către ALEX)

Fuckin' retard...

Taximetristul ridică o clipă mâna stângă de pe volan.

TAXIMETRISTUL

Ştiam că aşa o să se întâmple de când te-ai înhăitat cu ea. Pentru că e o zdreanță, adică cum de ce?

Alex se justifică Elenei din priviri.

TAXIMETRISTUL

Stai. Stai, nu închide. Ne vedem un minut. Un minut, atât. Nu mai mult. Jur! Cum adică e prea târziu? Ieşi în fața blocului, dacă vrei.

(pauză)

Deci ăştia doi ani de zile n-au însemnat nimic pentru tine, băi, Luminița.

(calm, înghite în sec)

Zi-mi adresa.

Alex este încordat şi se apleacă înainte pentru a-i atrage atenția şoferului, în vreme ce Elena s-a lipit de bancheta din spate.

ALEX

Domnu' Niță... vă rog să conduceți prudent, domnule!

TAXIMETRISTUL

(suspect de calm)

Luminița, îmi zici şi mie adresa aia?

ELENA

(către Alex, în şoaptă)

Hai să coborâm şi luăm altul!

ALEX

(uitându-se pe geam, cu un aer rătăcit)

Păi... de unde?

TAXIMETRISTUL

(izbucnind într-un urlet isteric)

Luminița, să mor io dacă nu-mi dau foc! Pe ce-am mai sfânt că mă fac torță vie! Torță vie mă fac, dacă nu-mi dai adresa...

Maşina face un viraj scurt către bordură şi cei doi din spate încep să țipe la şofer. Acesta are fața unui psihopat, este neatent la gropile în care maşina intră din când în când, la claxoanele care răsună în spate când traversează o intersecție pe culoare roşie a semaforului.

ALEX

(țipând)

Ce faci, dom'le? Vrei să ne omori?

Elena deschide uşa de la maşină, pe partea ei, doar ca să-i atragă atenția şoferului. Este evident că nu are cum să sară din maşină la viteza considerabilă pe care o are taxiul.

ELENA

(isteric)

Opreşte! Opreşte! Alex, zi-i să oprească!

ALEX

(rugător către şofer)

Opriți la stopu' ăsta, vă rog! Uitați aici banii... Şi vă duceți apoi unde poftiți.

TAXIMETRISTUL

(accelerând ca un dement)

Păi, nu dau io cu maşina peste ea? Ce crede ea, că n-o prind? O dau în consemn la toți...

Şoferul izbeşte cu mâna dreaptă în centrul volanului unde se află claxonul. Se aude sunetul amplificat de trecerea maşinii printr-un pasaj. De pe contrasens, alte maşini răspund cu claxoane sau chiar faruri. Elena se sperie şi închide portiera.

TAXIMETRISTUL

(furios)

Cum de ce? Adică tu crezi că sunt prost, nu? Mă iei de fraier, nu? Află că la mine nu țin vrăjelile astea de doi bani! Păi, bagaboanta te ia la produs în Cipru, băi, Luminița, şi tu mă prosteşti pe mine cu *baby-sitting* şi faze d'astea de copil mic?

Se întoarce către cei din spate şi, pentru prima dată, intră in dialog cu ei.

TAXIMETRISTUL

(către cei din spate)

Cât e ceasu'?

Cei doi pasageri sunt nedumeriți de firescul întrebării şi se uită unul la altul.

ALEX

(buimac)

Cum adică? Aaaa! E unu... unu şi douăzeci şi două de minute.

ELENA

Şi douăj'trei.

TAXIMETRISTUL

(din nou în telefon)

Luminița, m-auzi? E unu' jumate. Să ții minte că asta e ora la care, PAC! M-ai înțeles? Izbesc maşina de primu' stâlp şi gata.

Cu o mişcare sigură, taximetristul blochează rapid siguranțele portierelor.

ELENA

(pe nerăsuflate)

OPREŞTE ACUM! Tata e colonel la circulație! Dacă nu opreşti, o să ai mari probleme!

Şoferul azvârle telefonul pe scaunul din față, trece într-o viteză inferioară şi, cu amândouă mâinile pe volan, accelerează ca un dement.

TAXIMETRISTUL

(către sine)

Toate femeile sunt nişte curve...

ALEX

Domnu' Niță, treci pe banda ta, domnule. Linişteşte-te, că dăm noi de Luminița, da?

(către Elena)

Ia telefonul!

Telefonul zace aruncat pe scaunul din dreapta şoferului. Elena se întinde după el.

LUMINIȚA

Florin? Florin? Alo? Alooooo?

EXT. STRAZI - NOAPTE

Taxiul trece pe roşu. Depăşeşte un TIR pe contrasens, scapă în ultimul moment.

INT. TAXI - NOAPTE

Elena vorbeşte surescitată la telefon.

ELENA

Luminița, nu ştiu amănunte... noi am luat un taxi la întâmplare şi te implor... dă-i adresa.

TAXIMETRISTUL

(urlând ca un dement)

Adresa sau murim toți trei!

ELENA

Nu mă cunoşti, nu te cunosc. Nu trebuie să moară nimeni. E o prostie... Ştiu, nu e treaba mea, dar e o prostie... Dă-i, te rog, adresa domnului Niță!

TAXIMETRISTUL

(urlând ca un dement)

A-DRE-SAAAAAA!

Luptându-se cu Elena, Alex înşfacă telefonul.

ALEX

Alo? Luminița? În clipa asta, viețile a trei oameni atârnă de numele unei străzi şi de un număr... Alex Petrescu mă numesc…

(se uită pe ecusonul taximetristului)

Luminița… Florin te iubeşte. Da, te iubeşte. E capabil de orice pentru tine... asta e iubire.

Maşina se îndreaptă periculos spre un zid.

ALEX

(către şofer)

Domnu' Niță, te rog eu, treci pe sens...

EDITURA LITERNET, 2010

ALEX

(în telefon)

Poți să ne dai adresa aia? Cum nu e treaba mea? Da' a cui e? Păi, eu sunt pe moarte, aici, şi tu zici că… hai, dă-mi adresa aia odată! Cum nu!?

ALEX

(face ochii mari)

Dă adresa aia odată, curvă nenorocită ce eşti!

EXT. STRĂZI - NOAPTE

Taxiul străbate oraşul, mult dincolo de viteza legală.

INT. TAXI - NOAPTE

Elena ia telefonul, nervoasă pentru ieşirea lui Alex.

ELENA

(în telefon)

Luminița? Tot eu sunt... îți vorbesc ca de la femeie la femeie…

(vorbeşte întretăiat cu sughițuri)

EDITURA LITERNET, 2010

Nu vreau să mor aşa stupid... n-am trăit mare lucru... nu pot să mor aşa... n-am călătorit, n-am iubit...

(se uită la Alex care aude toate aceste lucruri pentru prima dată)

... pentru că n-am ştiut cum... Iartă-l, pentru că se vede că te iubeşte. Ce ți-a făcut aşa de rău de nu-l poți ierta?

(aproape plângând)

Nu numai el, toți bărbații sunt imaturi şi egoişti...

Camera îi arată pe cei doi bărbați care asistă cu mutre tâmpe la convorbirea celor două femei.

ELENA

(în telefon)

Da, da... normal... înțeleg perfect... aşa... mulțumesc... notați, domnule Niță? Berceni, Aleea Reşița, D 10, bloc A şase, scara B... bine... bine...

TAXIMETRISTUL

(calm dintr-odată, şi-a intrat în atribuții)

Deci Aleea Reşița De, bloc Ana...

(pauză; amenințător)

Ana şese sau şepte?

ELENA

Luminița… te rog, nu închide.

(cu voce stinsă)

Mai am o întrebare... Ana şase sau şapte?

Pauză. Toată lumea aşteaptă răspunsul.

ELENA
(spre taximetrist)

Ana şase.

Alex răsuflă uşurat.

TAXIMETRISTUL
(încă suspicios)

Da' de unde ştiu eu că nu e vrăjeală?

ELENA
(închide telefonul)

Ne aşteaptă în față.

ALEX
(furios)

Cum adică ne aşteaptă?

(către şofer)

Noi ne dăm jos aici.

Şoferul întoarce brusc pe roşu într-o intersecție, evitând la secundă un automobil care intră pe verde din sensul său de mers. Vedem prin luneta din spate cum automobilul acela intră într-un refugiu de tramvai. Elena plânge în continuare.

ALEX
(bolborosind)

Ce cretin patentat!

EXT. STRĂZI - NOAPTE

Taxiul descrie un traseu haotic şi în mare viteză, prilej cu care vedem secvențe din oraş pe timp de noapte. De la clădirile din sticlă la maidanele pustii pe care se adună haitele de câini, de la aurolacii care trag din pungi până la maşinile de lux, Bucureştiul pare un oraş al contrastelor.

INT. TAXI - NOAPTE

TAXIMETRISTUL

Ana şase... scara Barbu...

ELENA

Aici e.

EXT. ÎN FAȚA BLOCULUI - NOAPTE

Maşina ajunge în faţa unei scări de bloc, chiar în clipa în care uşa metalică de la intrare se deschide. Dinăuntru iese o tânără îmbrăcată cam subțire. Luminița, căci ea este, scrutează interiorul maşinii, uşor nedumerită. Şoferul sare rapid din maşină şi scoate din portbagaj o sticlă de benzină. Cu ea în mână, se îndreaptă către Luminița. Ajuns lângă ea, îngenunchează pe trotuar şi îşi toarnă sticla în cap. Din maşină ies cei doi pasageri, cu mutre stupefiate.

TAXIMETRISTUL

Luminița... întoarce-te la mine...

LUMINIȚA

Băi, Florine, eşti nebun? Vii aici să-mi faci tot circul ăsta, de prost gust şi îi chinui pe oamenii ăştia, aiurea în tramvai. Da' lasă-mă în pace, domnule, şi înțelege de vorbă bună că s-a terminat. Ce nu înțelegi? S-A TERMINAT.

(către ceilalți doi)

Ar trebui anunțată Poliția, ca să se-nvețe minte şi să nu mai facă altădată aşa ceva. Regret că a trebuit să treceți prin asta.

TAXIMETRISTUL

(scoate calm o brichetă din buzunar)

Luminița... să mor io, dacă nu-mi dau foc aici, să ştie toată lumea cât te-am iubit.

ALEX

(ironic către Luminița)

Eu nu chem pompierii şi sper că veți proceda la fel.

ALEX

(către ELENA)

Hai să mergem!

ELENA

(realmente îngrijorată)

Florine, stai aşa! Totul are o rezolvare, nu-i aşa, Luminița?

LUMINIȚA

Nu. N-am ce să mai discut cu el. Să-şi dea foc, dacă altceva mai bun nu ştie să facă.

TAXIMETRISTUL

Te iubesc. Viața fără tine n-are niciun rost. Am fost un dobitoc.

Florin aprinde teatral bricheta, clipă în care Luminița se mai înmoaie. Alex urmăreşte scena cu interesul unui entomolog pentru o nouă specie de gândaci.

LUMINIȚA

(îngrijorată)

Băi Florine, lasă, mă, circul ăsta...

TAXIMETRISTUL

(bâiguind)

Dacă mă ierți... vreau să ştii că îmi pare rău... am fost un dobitoc... am greşit când ți-am cerut să-l dai afară... am fost egoist... mi-a fost frică... înțelegi?

LUMINIȚA

Prostul satului! Oricum, l-am păstrat.

TAXIMETRISTUL

(uimit)

Da? Adică nu plecai în...

Florin s-a ridicat în picioare şi a stins bricheta.

LUMINIȚA

În Cipru? Hai mă, Florine, ce naiba? Mă duc la mama, la Corabia. Am vorbit cu ea şi o să ne descurcăm noi cumva.

TAXIMETRISTUL

(îmblânzit dintr-odată)

Luminița... nu ştiu ce să zic... şi cu banii crezi că ne descurcăm?

Elena îl trage pe Alex după ea.

ELENA

Hai să mergem!

TAXIMETRISTUL

(îşi trage una peste frunte şi țâşneşte către maşină)

Mamă, ce dobitoc sunt!

LUMINIȚA

Ce-i? Ce s-a întâmplat?

TAXIMETRISTUL

(cu capul în maşină)

Am uitat aparatu' pornit.

Camera îi pierde pe cei doi, Florin şi Luminița, acompaniindu-i pe Alex şi Elena.

FINAL

Secvența care urmează apare după genericul de final.

EXT. NOAPTE

Amândoi zâmbesc, în vreme ce de ei se apropie un taxi care încetineşte. Cei doi se apropie de maşină, până în clipa în care pot distinge că şoferul vorbeşte la telefon.

ŞOFERUL
(vorbind la telefon)

Gianina, da' unde eşti tu acuma mai exact?

Cei doi îi fac semn şoferului că nu sunt interesați.

- SFÂRŞIT -